

som følge af fravigelser fra udbygningsplanerne sker en udtynding af specialinstitutionerne, således at grundlaget for opretholdelsen af disse institutioner og dermed bevarelsen af den sagkyndige bistand forringes.

Heri ligger også, at der vil blive lagt afgørende vægt på opretholdelsen af det hidtidige serviceniveau.

Videre er det af socialministeren over for udvalget understreget, at det i god tid inden udløbet af 5-års perioden nøje vil blive overvejet, om de til den tid gældende planlægningsregler er tilstrækkelige til at sikre den fortsatte styring af lands- og landsdelsdækkende specialinstitutioner. I denne forbindelse er henvist til, at amtskommunerne, som efter den sociale styrelseslovs § 11 skal udarbejde »rullende« udbygningsplaner for den sociale og sundhedsmæssige virksomhed for 5-årige perioder ad gangen, allerede umiddelbart efter udlægningen skal indarbejde særforsorgsområdet i de almindelige udbygningsplaner med henblik på tiden efter 1985, således at man allerede på dette grundlag vil have styr på udviklingen.

Særligt om epileptikerforsorgen bemærker flertallet, at den tendens, der er konstateret med hensyn til en faldende belægning på kolonien Filadelfias epileptikerafsnit som følge af den stigende specialisering inden for den almene sygehussektor, må indebære, at der bør vises tilbageholdenhed med hensyn til oprettelsen af flere epileptikercentre, og udvalget går ud fra, at dette hensyn tillægges betydelig vægt under det kommende udvalgsarbejde.

Om samarbejdet mellem den almene sektor og specialbistanden

Efter ændringsforslaget til bistandsloven stilles bistandslovens almene tilbud til rådighed for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap, men de almene tilbud skal suppleres med tilbud om specialbistand – i form af specialrådgivning, særlige økonomiske ydelser, specialinstitutioner – afpasset efter den enkeltes behov.

Med henblik på at sikre specialbistanden er det bl. a. i ændringsforslaget præciseret, at specialrådgivning skal opretholdes som et led i socialcenterets virksomhed, og at visitation til specialinstitutioner træffes af amtskommunens social- og sundhedsudvalg efter indstil-

ling fra det sociale udvalg i opholdskommunen. Endvidere bevares konsulentordningerne i statslig regie og udvides til også at omfatte åndssvage.

Udvalget har i forbindelse med overvejelserne om disse ændringsforslag rejst spørgsmål om de forskellige muligheder for at præcisere behovet for inddragelse af specialbistand i sagsbehandlingen og sikre, at den fornødne sagkyndige bistand bliver inddraget så tidligt som muligt under sagsforberedelsen.

Socialministeren har over for udvalget peget på en række forskellige foranstaltninger, der medvirker til at sikre, at dette samspil mellem det almene system og specialbistand kommer til at fungere.

Socialministeren har således peget på, at en af de vigtigste forudsætninger for et hensigtsmæssigt samspil mellem de forskellige sektorer er formidlingen af information om handicap, der giver formodning om behov for bistand. Socialministeren har i denne forbindelse oplyst, at indberetningsregler vedrørende det nuværende særforsorgsklientel forudsættes at skulle indarbejdes i socialministeriets bekendtgørelse af 26. marts 1976 om underrettningspligt over for det sociale udvalg efter bistandsloven.

Efter denne bekendtgørelse, der fastsætter underrettningspligt vedrørende børn og unge under 20 år, påhviler det *personer, der udøver offentlig tjeneste eller hverv*, at underrette det sociale udvalg, når de i deres virksomhed bliver bekendt med forhold for børn eller unge, der må give formodning om, at barnet eller den unge har behov for social bistand. Pligten foreligger, når det må antages, at barnet eller den unge har vanskeligheder i forhold til sine daglige omgivelser, skolen eller samfundet eller i øvrigt lever under utilfredsstillende forhold. Endvidere pålægger bekendtgørelsen *underrettningspligt for læger*.

Socialministeren har endvidere givet tilsagn om, at der vil blive givet regler, der i princippet opretholder det nuværende regelsæt, der angår indberetning til *centrale myndigheder* eller *registre* om handicap med henblik på at sikre og styrke den tidlige indsats over for børn og andre med vidtgående fysiske eller psykiske handicap.

Om det samarbejde, der skal etableres, når det drejer sig om bistanden til den enkelte handicappede, opstår behovet navnlig i for-